

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24

Utgitt 7 juni

1932

Skriv frå Justisdepartementet.

26 mai.

Etter fullmakt gjeven ved kongeleg resolusjon frå 16 januar 1925, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 «om politivedtekter for rikets herreder» og lov frå 22 mai 1875 «angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v.», har departementet idag stadfest Ørsta heradstyre sitt vedtak um politivedtekt for Ørsta herad, Møre fylke, gjort i møter 18 november 1929, 25 oktober 1930 og 29 desember 1931.

Vedtekta lyder so:

I. Vegar, bruar, plassar og kaier o. s. b.

§ 1. På eller attmed ålmannaveg — hertil i denne vedtekt medrekna ein kvar stad som er etla til eller der det er ålmen ferdsel — må ikkje folk gjera uppstyr eller flokkast saman slik at vanleg orden eller ferdsel vert meinka eller hindra.

Ein må heller ikkje fara med vald på slike stader. Der må ikkje vera slagsmål, krenkjande, usømeleg åtferd, hujing, skriking eller ståking so vegfarande og folket i grannelaget ikkje fær vera i fred eller vert gjort til meins i nokon måte.

§ 2. Born under 14 år som ferdast på dei nemnde staden utan å vera i fylgje med foreldre eller andre vaksne folk, som hev tilsyn med dei, etter kl. 20 i månadene oktober—mars og etter kl. 22 i månadene april—september, kan politiet (lensmannen) føra eller ogso jaga heim.

§ 3. Utan løyve frå den køyrande, er det forbode å kliva upp på, eller hengja seg fast til vogner, sledar, bilar eller andre køyregreider under kjøring eller feste handvogner, sledar eller kjelkar til dei.

§ 4. På eller utyver ålmannaveg er det forbode å kasta stein, snøball eller på onnor vis vera til meins for vegfarande folk eller dyr. Utan løyve frå politiet (lensmannen) må ein på slike stader ikkje skyta med skjotevåpen eller laga nokonslags sprengsmell. Ved slik handsaming må ein vera sers varsam.

26 mai. § 5. Under renning med kjelke, sparkstytting, ski eller skeisor på ålmannavegar må sers varsemd synast mot andre vegfarende. Politiet (lensmannen) kan i stuttare eller lengere tid eller på visse dagar setja forbod mot slik bruk av vegane på stader, der det finn det fårlegt eller til meins forfendsla.

Kortspel, spel og dans er forbode på dei stadene som er nemnde i § 1.

§ 6. Den som vil driva fortenestkøyring med automobil frå fast haldeplass på offentleg veg i heradet må ha løyve frå politimeistaren.

Dei nærmare reglar for drosjekøyring fastsetjas av politimeistaren etter at heradstyret hev uttala seg um det. Det er forbode å nyta rusdrykk på ålmannavegar, på ubygd tomt, som ligg ved ålmannaveg, i åpen båt eller på dekk av annan båt som ligg ved bryggje eller vor.

II. U m h u n d a r.

§ 8. Sinte hundar skal eigaren eller den som hev rådvelde over den alltid halda i band eller ogso forsyna den med forsvarleg munnkorg.

§ 9. Det er forbode å hissa hund på nokon. Det er ogso strafbart ikkje å halda eller kalla attende sint eller gjøyande hund, som spring mot eller etter folk, eller som legg ut flor å jaga dyr, som ferdast etter vegane. Det er ogso forbode å terga i hop hundar på ålmannaveg.

§ 10. Tispar skal haldast inne når dei er hundegalne. Heimlause hundar skal lensmannen setja inn og gjera dette kjent ved oppslag på tingstaden eller ved lysning i blad som kjem ut i bygda. Meldar ikkje eigaren seg innan 3 dagar og betalar for møda, foring og andre utlegg, kan hunden drepast eller seljast. Kostnaden med ein slik hund kan innkrevjast hjå eigaren um det trengst ved panting o. s. b. Er ikkje eigaren kjend vert kostnaden å reida ut av heradskassa.

III. F r e d i n g a v o f f e n t l e g e t u f t e r o g g j e r d e r m. v.

§ 11. Det er forbode å flytja, taka burt, skjera eller rispa, skriva, teikna, måla eller sulka til eller gjera skade på noko som stend på eller ved ålmannaveg.

§ 12. På eller ved ålmannaveg er det forbode å kliva upp i tre eller upp etter gjerder, telefon- eller elektrisitetsstolpar eller på annan måte gjera skade på dei eller leidningane.

Det er ogso forbode å handsama brandsignaler utan i 26 mai. brandtilfelle. Det er ogso forbode å riva ned lovleg uppslegne lysingar, skriva eller teikna på deim eller på annan måte gjera dei uleselege.

§ 13. Ein skal ikkje leika eller ha fyre seg noko usømelegt på kyrkjegarden. Ein skal ikkje halde seg der når den er stengd.

Når ein ferdast på kyrkjegarden må ein mest mogleg fylgje vegane der. Og ikkje må ein kliva yver gjerde eller innhegningar, gjera skade på tre, blomar, gravstader eller anna slags tilskipingar.

Born må ikkje vena på slike stader utan tilsyn av vaksne folk. Ein skal ikkje taka med hundar på kyrkjegarden. Utanum det som trengst til vøling og liknande er det forbode å køyra med bil, hest, vogn eller sledar på kyrkjegarden. Likeins er all røyking forbode innanfor kyrkjegardsportane.

IV. Offentlege framsyningar m. v.

§ 14. Ingen skal fara i kring og spela, visa kunstar eller anna sovore utan løyve frå politiet (lensmannen).

§ 15. Ingen må utan løyve frå politiet (lensmannen) gjeva offentlig framsyning eller framstilling eller som næring halda offentlig dans, maskerade, karusell, skjotebane, ringkastning eller liknande. Den same som hev gitt slike løyve kan når som helst taka dei attende.

§ 16. Løyve som er nemnd i § 15 kan berre gjevast til den som er ansvarleg for det som vert fyrehavt og som gir trygd for dei avgiftar som er fastsett i § 18.

§ 17. Dei som hev fått løyve til å stiga fram for ålmenta med noko må retta seg etter dei fyresegner som politiet (lensmannen) gjev for dei einskilde høve.

§ 18. Den som held nokon tilstelling som er nemnd i § 15 — anten ein tek nokonslags godtgjersla for det eller ikkje — skal for kvar framsyning eller framstilling betala ei avgift til heradskassa som tilsvarar 10 prosent av bruttoinnkomane, men ikkje under 5 — fem — kroner i noko tilfelle.

Undantak for slike avgifter kan gjerast av formannskapet for tilstellingar av bygdefolk med velgjerande, oppbyggjelege eller ålmennyttige fyremål for auga, soleis som § 1 i lov frå 22 mai 1875 talar um.

§ 19. Ved alle møter eller framsyningar skal tilhøyrarane eller tilskødarane fara sømelegt åt. Drukne folk hev ikkje rett til å vera tilstades og skal utvisast når ein vert merksam på dei.

26. mai. § 20. Politiet (lensmannen) skal fyreåt eller under framsyningane setja grense for kor mange det kan vera med i romet, og det skal ha rett til utan avgift eller inngongspengar å vera tilstades under framsyningane.

§ 21. Offentleg samkome til dans eller onnor moro må ikkje haldast fyr det er gjort melding til politiet (lensmannen) um det. Politiet kan kva tid som helst gjeva påbod um at samkoma skal sluta, dersom det gjeng fyre seg noko som skiplar den offentlege orden.

§ 22. Det er forbode å selja eller utlevere tobakk i nokon form til born under 15 år, utan det hev med seg underskriven setel um mengdi av det som skal kjøpast frå foreldri eller fyresette. Denne setelen må seljaren gjøma i 6 månader so politiet (lensmannen) i tilfelle kan få sjå den.

§ 23. Det er forbode å kjøpa tobakk i nokon form for slike som er nemnde i § 22 eller på oppmoding frå dei. Likeins er det til dei same forbode å gjeva tobakk i gåve, tillåns eller i byte eller til vederlag for varor eller nokon teneste.

§ 24. Politiet (lensmannen) kan taka tobakk eller andre ting som kan nyttast til nyting av tobakk frå born når det nytar desse ting på ålmannaveg eller annan offentlig stad.

V. Ymse fyresegner.

§ 25. Vert ikkje desse vedtektene fylgde, skal politiet krevja at dei vert det, og det skal setja iverk det som må til, for å avverja skadar og ulemper.

§ 26. Den skuldege lyt kosta alt det som er turvande til å setja istand att den skaden han hev valde og som kjem inn under desse vedtekter.

§ 27. Brot på desse vedtekter vert straffa med bøter etter § 339 punkt 2 i straffelovi um ikkje strengare straff kan koma istaden.

Desse vedtektene tek til å gjelda 1 — ein — månad etter at dei er stadfeste.

Dei eldre politivedtektene for Ørsta herad slutar å gjelda frå same tid.

26. mai. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

I medhold av §§ 24 og 37 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre den av Stavanger bystyre i møte 13 april 1932 besluttede forandring i § 1 i reglene for torvhandelen og torvenes benyttelse i Stavanger, stadfestet ved kongelig resolusjon av 1 juni 1923.

Den nevnte § 1 vil efter forandringen i sin helhet lyde således:

Til å føre overledelsen med torvhandelen så vel under åpen himmel som i de av kommunen opførte eller opførendes basarer eller torvhaller anordnes et torvstyre, der skal bestå av politimesteren eller i hans sted politiinspektøren, som selvskreven formann, kontrolldyrlægen og 3 av formannskapet, derav minst 1 innen dets midte, for 3 år valgte medlemmer. I tilfelle av stemmelikhet har formannen den avgjørende stemme. Forsåvidt angår benyttelsen til torvhandel av de havnevesenet underliggende kaier og brygger tiltredes torvstyret av havnefogden, der, om han finner det fornødent, kan forlange havnestyrets erklæring innhentet.

Ny § 10 i bruksreglene for Romedal bygdealmennning, Hedmark fylke, vedtatt av Romedal almenningsstyre 5 mars 1932 og approbert av Landbruksdepartementet 26 mai 1932.

§ 10. Alle utleveringer fra almenningen og dens innretninger skjer kun mot kontant eller forskuddsvis betaling. De nærmere regler bekjentgjøres ved opslag på almenningens kontor.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

26 mai.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmer herved Landbruksdepartementet:

1. At elg skal være fredet det hele år i Aust-Agder fylke.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.
3. Bestemmelsene gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1936.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

27 mai.

I medhold av §§ 24 og 37 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre de av Borge herredstyre i møter 13 februar og 7 mai d. å. besluttete vedtekter for torvhandelen i Borge herred, Østfold fylke.

Vedtektene lyder således:

§ 1. Et torvråd bestående av 2 av formannskapet for 3 år valgte menn samt lensmannen fører tilsyn med torv som er eller herefter blir anlagt i Borge herred og treffer de bestemmelser som med hjemmel av nærværende vedtekt blir besluttet.

§ 2. Torvdager og torvtid bestemmes av formannskapet efter forslag av torvrådet.

§ 3. Selgere på torv skal ordne sine utsalg på den måte poliiet gir pålegg om og rette sig efter de gitte forskrifter.

27. mai. Den som ikke efterkommer disse kan av politiet bortvises fra torvet.

§ 4. Torvet kan benyttes uten fast plass

1. uten avgift av innen- og utenbygdsboende til salg av ville urter og bær som vedkommende selv har samlet samt egne frembringelser av husflid, jakt, fiskeri, havebruk, landbruk og skogbruk. Vedkommende kan selge selv eller bruke en for tilfellet antatt fullmektig, men ikke fra mer enn en plass eller vogn.

Hvis vedkommende fullmektig gjør sig en næring av å optre som sådan, må han betale avgift efter punkt 2, jfr. § 5.

2. mot årlig avgift av opkjøpere eller personer som gjør sig en næring av å selge kjøtt, flesk, fisk, grønnsaker, blomster, frukt og andre varer av landbonæring, jakt eller fiskeri. Alt under forutsetning av at de har salgsrett i henhold til loven om handelsnæring.

Avgiften som for hvert kalenderår fastsettes av formannskapet efter forslag av torvrådet, må ikke settes lavere enn kr. 5,00 og ikke høiere enn kr. 50,00.

§ 5. Fast plass på torv tildeles av torvrådet på ansøking de under § 4 punkt 1 og 2 omhandlede torvførende i den utstrekning plassen tillater det mot en årlig avgift der fastsettes som under § 4 siste ledd, dog ikke lavere enn kr. 10,00 og ikke høiere enn kr. 20,00 pr. kalenderår.

Produsenter anvises plass adskilt fra opkjøpere, og hvor der på grunn av arealets utilstrekkelighet må konkurreres om plassen har produsentene fortrinsrett.

§ 6. Avgiftene tilfaller kommunekassen og må være betalt før torvet eller plassen benyttes. Når særlige forhold gjør det ønskelig kan formannskapet helt eller delvis fritta en avgiftspliktig for avgift.

§ 7. Salg av kjøtt og fisk fra torv skal foregå til tider og under iakttagelse av forskrifter som blir å fastsette av torvrådet med helserådets godkjennelse.

§ 8. De handlende må ikke på torv kaste fra sig eller la bli tilbake bedervede varer eller avfall. Hester må ikke bli stående på torv, men må fraspennes og føres bort. Vogn eller slededrag må opbindes når politiet forlanger det. Ved torvtidens utløp skal alle varer, vogner, kasser, kurver, border og lignende straks fjernes fra torvet.

§ 9. I torvtiden må ingen forlate sin vogn, kurv eller plass uten at varene er forsvarlig nedpakket eller under tilstrekkelig tilsyn.

§ 10. Personer under 16 år må ikke benyttes som selgere på torv.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

28 mai.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Bodin herredstyres beslutning i møte 19 mai 1932 om forandring i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Bodin herred, Nordland fylke.

Forandringen gjelder inntil videre og trer i kraft straks, fra hvilken tid den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtekten § 2 får etter dette følgende ordlyd:

«Utsalgssteder, hvorfra der kun selges hage- og jordbruksfrembringelser i naturlig tilstand, konditorvarer, sukkertøi, konfekt, aviser, prospektkort, skrivesaker, tobakk og artikler for røkere, kan på hverdager holde åpent til kl. 22 og på søn- og helligdager holde åpent fra kl. 17 til kl. 22. I månedene mai—september kan ovennevnte utsalgssteder holde åpent alle dager til kl. 23.

For øvrig gjelder bestemmelsene i foregående paragraf.»

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

30 mai.

I samhøve med lov av 6 juni 1930 um brigde i lov um motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II fyrste leden vert hermed fastsett at dette skal gjelda til so lenge:

På hovudvegen Aurlandsvagen—Fretheim i Aurland herad, Sogn og Fjordane fylke, skal skys-sing eller godskøyning for fortenest med motorvogn som ikkje hev løyve etter motorvognlovi, § 21 I fyrste eller siste leden, berre vera lovleg for dei som fær løyve til det av fylkesvegstyret.

Til løyvet kan fylkesvegstyret knyta nærmare vilkor um takstar, avgift til kontroll, største passasjertal, godkjenning av vogner m. v.

Undanteke frå desse fyresegner er køyring for vegstellet, skyssing av offentlege tenestemenn, lækjarar, dyrlækjarar, jordmøder og sjuke som treng snøgg hjelp.

Desse fyresegner tek til å gjelda straks.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

31 mai.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3, at den som i Asker herred, Akershus fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 juli 1932 å regne skal ha bevilling.

Videre stadfester departementet i henhold til samme lovs § 5 den av Asker herredstyre i møter 21 desember 1931 og

31. mai. 18 mai 1932 fastsatte vedtekt for herberger og bevertnernæringen i Asker som gjeldende inntil videre fra og med 1 juli 1932, dog med enkelte redaksjonelle forandringer, hvorefter vedtekten vil lyde således:

§ 1. Enhver som gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjihus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for at der i de lokaler som benyttes til det ikke forefaller noget som strider mot lov, orden og sømmelighet.

Berusede personer skal nektes adgang og nektes servering.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Forser nogen sig mot orden og sømmelighet og ikke ved høflig tale lar sig tilrettevise, er det vertens rett og plikt å vise vedkommende vekk fra stedet. Når en gjest har fortæret hvad han har forlangt eller har hatt en passende tid til det, er han på opfordring av verten eller betjeningen pliktig til å forlate lokalet.

§ 4. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 22 til 6. Lørdager og søn- og helligdager kan der holdes oppe til kl. 24.

I denne tid (i den tid der skal være lukket) må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted og inget gjester innlates eller tillates å opholde sig på disse steder. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger og heller ikke sluttede selskaper og foreninger som har leiet lokale for sine møter eller fester eller for bestemt anledning.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertning med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Finner politiet at nogen vert ikke holder tilbørlig orden eller at naboene forstyrres ved støi i eller utenfor lokalet kan det påby lukning kl. 20.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenking av brennevin, øl, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 5. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet forsåvidt det måtte finne grunn

til det, helt eller delvis forby anvendelse av kvinner under 31 mai. en viss alder.

§ 6. På bevertningssteder med tilliggelser, hvor det bevertes med mat eller drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikke som bevertningens innehaver overhode eller på det tidspunkt ikke har rett til å skjenke, jfr. lov av 5 april 1927 § 59.

§ 7. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne inispisere disse og alle rum som står i forbindelse med dem.

§ 8. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 9. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

31 mai.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 at den som i Lenvik herred, Troms fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 august 1932 å regne skal ha bevilling.

Videre stadfester departementet i henhold til samme lovs § 5 den av Lenvik herredstyre i møte 19 april 1932 fastsatte vedtekt for herberger og beverternæringen i Lenvik som gjeldende inntil videre fra og med 1 august 1932.

Vedtekten lyder således:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjhus og lignende) eller bevertning med mat og drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opptreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddiges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 24 til kl. 8 samt søn- og helligdager til kl. 13. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

31 mai. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning kl. 23.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenking av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet forsåvidt det måtte finne grunn der- til, helt eller delvis forby anvendelse av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder med tilligelser, hvor der bevertes med mat eller drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikke som bevertningens innehaver overhode eller på det tidspunkt ikke har rett til å skjenke, jfr. lov av 5 april 1927 § 59.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne inispisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

1 juni. **Skriv** frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjeven ved kongeleg resolusjon frå 16 januar 1925 har departementet i medhald av lov nr. 1 frå 6 juni 1891 «om politivedtekter for rikets herreder» stadfest Sogndal heradstyre sitt vedtak i møte 2 mai 1932 um at §§ 12 og 13 i politivedtektene for Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke, skal halda upp å gjelda.

2 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 57, jfr. § 3, i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes den av Bærum herredstyre i møter 11 februar og 5 april 1932 vedtatte forandring av § 8 i de av departementet under 29 november 1929 approberte vedtek-

ter med tariff for opmåling av private tomter i Bærums bygningsdistrikt, Akershus fylke. 2 juni.

Vedtektenes § 8 skal nu lyde således:

«For opmålingsforretning m. v. opstilles følgende satser:

Opmåling med kart for tomter inntil 300 m² kr. 40,00
 For tomter over 300 m² inntil 1000 m² » 60,00
 For tomter over 1000 m² inntil 2000 m² » 80,00
 For tomter over 2000 m² inntil 3000 m² » 100,00
 med tillegg av kr. 10,00 for hvert overskytende påbegynt 1000 m².

Påvisning av enkel gatelinde kr. 10,00
 Påvisning av hjørnetomt » 15,00
 Inntegning av bebyggelse » 15,00
 Grensepåvisning » 15,00
 Særskilt utskrift av kartprotokollen » 5,00
 Attester » 5,00.»

Lov om forandring i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896. 3 juni.
 Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 mai 1932 sålydende:

I.

I § 2 i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 tilføies to nye ledd, sålydende:

For statens krav på arveavgift av livsgaver og arvefor-skudd begynner foreldelsesfristen i intet tilfelle å løpe før mottageren bevislig har tilstillet vedkommende oppbørsels-betjent meddelelse om utdelingen.

Renter av statens krav på avgift av arv (herunder livs-gaver og arvefor-skudd) foreldes ikke før kravet selv er for-eldet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 3 juni 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

3 juni.

Nr. 2.

Lov um brigde i lov
um motorvogner.

at Oss er fyrelagt vedtak
frå Stortinget 31 mai 1932
som lyder so:

I.

I lov um motorvogner frå
20 februar 1926, jfr. lov av
6 juni 1930, vert det gjort
desse brigde:

§ 11, sjette leden, skal lyda:

Trygdi skal gjelda utan tid-
grense ogso um motorvogni
skifter eigar, men kann seg-
jast upp med 2 månaders
varsel.

§ 12, fyrste leden, skal
lyda:

Når motorvogn skifter ei-
gar, skal både den tidlegare
og den nye eigaren utan dryg-
jing og seinast innan 3 dagar
melda det skriftleg til politiet.

§ 15, fjerde leden, skal lyda:

Førarkort må ingen få som
i dei siste 3 åri er ilagd straff
for fyll.

§ 17, andre leden, fyrste
punktum, skal lyda:

Ingen må køyra motorvogn
når han er drukken eller på-
verka av alkohol.

§ 18, andre leden, skal lyda:

Vert føraren ilagd straff for
brot på lov, fyresegn eller tra-
fikkregel som nemnt i leden
framanfor, tek politimeistaren
avgjerd um førarkortet skal
inndragast. Inndragingi kann
skje for alltid eller for ei næ-
rare fastsett tid. Førarkortet
skal inndragast for minst 3 år

Oversettelse*)

Lov om forandringer
i lov om motorvogner.

I.

I lov om motorvogner av
20 februar 1926, jfr. lov av 6
juni 1930, gjøres følgende en-
dringer:

§ 11, sjette ledd, skal lyde:

Garantien skal gjelde uten
tidsbegrensning og selv om
motorvognen skifter eier, men
kan opsies med 2 måneders
varsel.

§ 12, første ledd, skal lyde:

Når motorvogn skifter eier,
skal både den tidligere og den
nye eier uten opphold og senest
innen 3 dager melde det skrift-
lig til politiet.

§ 15, fjerde ledd, skal lyde:

Ingen må få førerkort som
i de siste 3 år har vært ilagt
straff for beruselse.

§ 17, annet ledd, første
punktum, skal lyde:

Ingen må kjøre motorvogn
når han er beruset eller på-
virket av alkohol.

§ 18, annet ledd, skal lyde:

Blir føreren ilagt straff
for overtredelse av lov, for-
skrift eller trafikkregel som
nevnt i foregående ledd, tref-
fer politimesteren bestemmelse
om hvorvidt førerkortet skal
inndras. Inndragningen kan
skje for alltid eller for nær-
mere fastsatt tid. Førerkortet

*) Oversettelsen er inntatt i henhold til kongelig resolusjon av 3 juni 1932.

soframt innehavaren vert ilagd straff for fyll som ikkje kjem inn under fyresegnene i neste leden; når det ligg fyresers sterke orsakingsgrunnar og når inndraging for so lang tid, etter tilhøvi, vilde verka urimeleg hardt, skal saki leggjast fram for Justisdepartementet som kann fastsetja at inndragingi kann skje for kortare tid. Vidare kann førarkortet inndragast av politimeistaren — for alltid eller for nærare fastsett tid — når føraren vert rekna for uskikka til å halda fram som førar av motorvogn eller når ein elles finn at han ikkje lenger hev dei eigenskapane som krevst av ein førar.

§ 18, tridje leden, andre punktum, skal lyda:

Vert han ilagd straff for dette, skal førarkortet dragast inn for alltid.

§ 18, femte leden, fyrste punktum, skal lyda:

Politivedtak um inndraging av førarkort for lengere tid enn 3 månader kann ankast inn for Justisdepartementet.

II.

Denne lovi tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott
3 juni 1932.

HAAKON
(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

skal inndras for minst 3 år såfremt innehavaren blir ilagd straff for beruselse som ikke kommer inn under bestemmelsene i neste ledd; under særdeles formildende omstendigheter og hvor inndragning for så lang tid på grunn av forholdene vilde virke urimeleg hardt, skal saken forelegges Justisdepartementet som kan bestemme at inndragningen kan skje for kortere tid. Videre kan førerkortet inndras av politimesteren — for alltid eller for nærmere fastsatt tid — når føreren anses usikkert til å fortsette som fører av motorvogn eller når han for øvrig antas ikke lenger å ha de for en fører nødvendige egenskaper.

§ 18, tredje ledd, annet punktum, skal lyde:

Blir han ilagt straff for dette forhold, skal førerkortet inndras for alltid.

§ 18, femte ledd, første punktum, skal lyde:

Politets beslutning om inndragning av førerkort for lengere tid enn 3 måneder kan innankes for Justisdepartementet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

3 juni.
Nr. 2.

3 juni.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 39, tredje ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes:

Rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger tilhørende Bærum vann- og kloakkvesen innen Bærum kommune må inntil videre ikke utføres av andre enn dem som får formannskapets bevilling dertil.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til straffelovens § 332.

For bevillingens meddelelse, varighet og ophør fastsettes nedenstående bestemmelser:

Ingen kan autoriseres som vann- og kloakkrørlegger medmindre han har erhvervet håndverksborgerskap som rørlegger i Bærum, bestått en av formannskapet anordnet eksamen, og har fylt 25 år og kan fremlegge attest for et hederlig liv.

Formannskapet har adgang til å dispensere fra bestemmelsen om at vedkommende skal ha bestått en av formannskapet anordnet eksamen.

De autoriserte rørleggere antas av formannskapet for et tidsrum av 5 år og står under kontroll av kommunens ingeniørvesen.

Ved første gangs autorisasjon regnes autorisasjonstiden fra nærmest efterfølgende 1 januar.

Senest 2 måneder forinnen perioden utløper må der til formannskapet innsendes ansøknings om fornyet bevilling (autorisasjon) såfremt sådan ønskes, ledsaget av de fornødne opplysninger.

Formannskapet forbeholder sig rett til straks å tilbakekalle bevillingen (autorisasjonen) når vedkommendes forhold ikke er tilfredsstillende.

Bevillingen (autorisasjonen) trer ut av kraft når vedkommende rørlegger ikke har anmeldt noget arbeide i løpet av et år.

For å få bevilling må vedkommende ved sin underskrift forplikte sig til å befølge den til enhver tid gjeldende instruks således som den vedtas av Bærum formannskap, å gjøre sine arbeidere bekjent med dens bestemmelser og å sørge for at der i rørleggerverkstedet alltid på ett eller flere iøinefallende steder er opslått eksemplarer av instruks.

3 juni.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 41 i plakat av 16 mars 1910 inneholdende regler til forebyggelse av sammenstøt mellem fartøier m. v. meddeles approbasjon på Svolvær havnestyres beslutning av

15 januar 1932 angående forandring i de ved kongelig 3 juni. resolusjon av 9 november 1923 approberte særlige regler for innseiling til Svolvevær havn.

Efter den approberte forandring i reglene skal disses annet ledd lyde således:

Ethvert dampskib for utgående skal i betimelig tid tilkjennegi sin utseiling ved å gi det i styringsplakatens § 39 fastsatte opmerksomhetssignal 1 — et — langt støt i damp-pipen.

Kongelig resolusjon.

3 juni.

I medhold av lov av 17 juni 1869 bestemmes at de ved kongelige resolusjoner av 13 april 1871, 20 januar 1900, 2 mars 1903 og 29 mars 1906 approberte regler for op-søkning og utvinning av alluvialt gull på statens grunn i Hålogaland bispedømme endres således at den i § 7 nevnte avgift til statskassen nedsettes til 2 pct. av gulletts verdi, beregnet efter det i lov om pengevesenet fastsatte verdiforhold.

Kongelig resolusjon.

3 juni.

Den gjeldende grunntoll for multer og multegrøt blir ved innførsel til Troms og Finnmark fylker fra de tilgrensende distrikter i Finnland fra og med 10 juni 1932 å nedsette fra kr. 0,15 pr. kg. til kr. 0,075 pr. kg.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.